WWW.VOICE.ORG.UA
GOLOSNADIYI@GMAIL.COM

Голос надії

ТИ, ГОСПОДИ, НАДІЯ МОЯ...

№5 (254)
ТРАВЕНЬ 2012

Виходить з лютого 1991 року

А ЩО ТИ ЙОМУ СКАЖЕШ, КОЛИ ВІН ЗАПИТАЄ?

Одного разу кожен постане перед Богом, і тоді Він запитає...

Бог не запитає, на якій машині ти їздив, але запитає, скількох людей, у яких не було транспорту, ти підвозив.

Бог не запитає, скільки квадратних метрів було у твоєму домі, але запитає, скількох людей ти гостинно зустрів у ньому.

Бог не запитає про твій незвичайний одяг у гардеробі, але запитає, скільки цього одягу було віддано для допомоги тим, хто потребує.

Бог не запитає, скільки матеріальних благ було в тебе, але запитає, чи не керували вони твоїм життям.

Бог не запитає, якою високою була твоя заробітна плата, але запитає, чи не йшов ти на компроміс зі своєю сутністю, щоб отримати таку зарплату.

Бог не запитає, скільки ти часу пропрацював надурочно, але запитає, чи не заміняв ти роботою часу спілкування з сім'єю та коханими людьми.

Бог не запитає, як називалася твоя посада, але запитає, чи виконував ти свою роботу відповідно до своїх умінь.

Бог не запитає, що ти робив, щоб допомогти собі, але запитає, що ти робив, щоб допомогти іншим.

Бог не запитає, скільки друзів у тебе було, але запитає, скільки було людей, для яких ти став істинним другом.

Бог не запитає, що ти робив для того, щоб захистити свої права, але запитає, що ти зробив, щоб захистити права інших.

Бог не запитає, з ким по сусідству ти жив, але запитає, як ти ставився до своїх сусідів.

Бог не запитає про колір твоєї шкіри, але запитає про суть твого характеру.

Бог не запитає, у яких лікарнях ти лікувався, але запитає, кого ти відвідав у лікарні й кому допоміг.

Бог не запитає, скільки разів твої вчинки підтверджували твої слова, але запитає, скільки разів не підтверджували.

А що ти відповіси Йому, коли Він запитає?

yesheis.com

ПОЕЗІЯ СВЯТА

Ірина КОЛОШИНА, переклад Галини Кондратенко

Світ тримають крила променисті,
І хода планет — у Його волі,
Він собою, наче світлом чистим,
Пронизав весь світ і людські долі.

Він покликав Всесвіт із безодні,
І вдихнув життя в усе, що суще,
Його Дух тоді, як і сьогодні,
Проникає у творіння й душі.

Він життю дає відкритті очі,
Піднімає сонце над горою,
Кожен найтендітніший листочок
Він животворить Самим Собою.

Щоб пітьма нам очі не закрила,
Він запалює любов святую
І душі дарує легкі крила,
Бо у серці вічний храм будує.

І від цього серце завмирає:
Як змогло воно в собі вмістити
Того, Хто весь Всесвіт цей тримає?
Не збагнути це, не оцінити.

Той, Хто пов'язав в сузір'я зорі,
Хто крокує космосом безмежним,
Моє серце утішає в горі,
Розмовляє ніжно й обережно.

ЗАПРОШУЄМО НА КОНФЕРЕНЦІЮ!

18-20 липня 2012 року в християнському таборі «Берізка» ***с.Олександрія Рівненської області*** відбудеться ***чергова Конференція місії «Голос надії»***.

Якщо ви відчули у своєму серці бажання підтримати місіонерів і, зокрема, допоиогти їм приїхати на конференцію, де вони зможуть отримати благословення для майбутньої праці, звертайтеся за телефонами: місія «Голос надії» - 0332-25-44-06 (в Україні), Віктор Дежнюк – 503-7713095 (у США).

ДУХОВНІ ІСТИНИ

НАША СИЛА - ДУХ СВЯТИЙ

Чарльз СПЕРДЖЕН

МИ ВІРИМО В ДУХА СВЯТОГО І ЗАЛЕЖНІ ВІД НЬОГО

Та чи віримо ми, що сила Духа Святого потрібна особисто нам для нашої праці? Чи відчуваємо ми цю істину щоденно? Чи є у вас звичка вникати в Слово Боже за спонукою Духа Святого? Кожен, хто встає на шлях небесного пізнання, має розчистити свій шлях, але зробити це треба в силі Духа Святого. Інакше ми пришвартуємося до якогось острова в морі фантазії, але ніколи не ступимо на святий берег істини. Ви ж знаєте істину не тому, що прочитали якусь книгу класиків, яка розкриває основи вашого віросповідання, чи детально вивчили фундаментальне сповідання віри. Ні, ми нічого не знаємо, доки не будемо навчені Святим Духом, Який більше говорить до серця, ніж до вух. Без Духа Святого ми навіть не чуємо голосу Христа, і це факт. Євангеліст Іван каже: «Я був у дусі Господнього дня, і почув за собою голос гучний, немов сурми...» (Об. 1:10). Він почув цей голос лише після того, як був охоплений Духом Святим. Скільки небесних слів не досягають нашого вуха тільки тому, що ми не перебуваємо в Дусі!

стор. 3

П`ЯТНИЦЯ 13-ГО ЧИ МАРНОВІРНІ ПРИСТРАСТІ

ОБЕРЕЖНО, ОКУЛЬТИЗМ!

Коли людина звертається до окультизму, усвідомлено чи ні, вона кличе у своє життя потойбічні сили. Що несуть у собі ці сили — добро чи зло? Найчастіше людина до кінця не розуміє, що закликає у своє життя диявола, й починає діяти згідно з його волею. Це стосується також і, здавалося б, такої безпечної віри в прикмети, талісмани, камені-обереги та інші предмети, які мають надприродну силу. Дуже часто людина потрапляє в западню містики - і вже не може звільнитися від власних і чужих упереджень.

стор. 4

Джіанна Джессен: «Я НАРОДИЛАСЯ В РЕЗУЛЬТАТІ АБОРТУ»

СВІДЧЕННЯ

Джіанна Джессен народилася в 1977 році після сольового аборту. Страждає ДЦП. Вона присвятила себе проповіді життя та боротьбі за права ненароджених дітей.

Пропонуємо її виступ у Queen's Hall, Мельбурн, Австралія, 8 вересня 2008 р.

...Мене удочерили. Моїй біологічній матері було 17, як і моєму біологічному батькові.

Моя мати вирішила піти в «Planned Parenthood» («Плановане Батьківство») – найбільший абортарій – на сьомому з половиною місяці вагітності, і їй порадили зробити сольовий аборт. Сольовий розчин вводиться в утробу матері, який обпікає дитину зсередини й зовні, – і мати народжує її мертвою протягом 24 годин.

стор. 5

НОВИНИ ЦЕРКОВ ХВЄ ВОЛИНІ

22 квітня в церкві **с. Мачулки** Турійського району рукопокладено на дияконське служіння **Кота Івана Кузьмовича**, а в церкві села **Озеряни – Карплюка Степана Олександровича**. Рукопокладення звершували члени обласної пресвітерської ради В.І. Грицак, В.В. Вронський, М.Н. Макарусь та пресвітер церкви с. Мачулки В.К. Кот

14 травня В.І. Паламарчук провів семінар в церквах **м. Горохова** та **с. Ярівка** на тему: «Служіння Богу через достаток».

20 травня в церкві **с. Соснівка** Камінь-Каширського району рукопокладено на дияконське служіння **Брича Олександра Сергійовича**, а в церкві **с. Житнівка – Матвійчука Володимира Пилиповича**. Рукопокладення звершували заступники єпископа В.І. Паламарчук., П.Д. Карпович та пресвітер церкви с. Житнівка П.М. Копець.

22 травня в **смт Цумань** відбувся похорон диякона місцевої церкви **Януля Олександра Кириловича**. На траурному служінні були присутні служителі з Волинської та Рівненської областей.

26 травня 2012 року в приміщенні **Церкви Святої Трійці м. Луцька** відбулося засідання обласної пресвітерської ради, на якому розглядали актуальні питання з життя церков області.

27 травня в церкві **с. Полапи** Любомльського району рукопокладено на дияконське служіння **Костюка Віктора Іоновича**. Рукопокладення звершували єпископ Волинського об'єднання церков М.І. Близнюк, член обласної пресвітерської ради П.І. Світящук, пресвітер П.С. Сільчук.

ЄВАНГЕЛЬСЬКІ ЦЕРКВИ ВИСТУПАЮТЬ НА ЗАХИСТ ТРАДИЦІЙНИХ СІМЕЙНИХ ЦІННОСТЕЙ

Про це йшла мова під час засідання РЄПЦУ під головуванням єпископа Асоціації місіонерських Церков євангельських християн України Василя Давидюка, яке відбулось 15 травня у головній канцелярії ВСО ЄХБ, повідомляє Інститут релігійної свободи.

Керівники євангельських Церков висловили глибоку стурбованість ініціативою Уряду, спрямовану на ліквідацію Національної експертної комісії з питань захисту суспільної моралі. На їх думку, такий крок є недоцільним та небезпечним в умовах, коли власники ЗМІ та медіа-бізнесу найбільше опікуються прибутками, ніж суспільною мораллю чи саморегуляцією.

РЄПЦУ також підготує декларацію, в якій викладе спільне бачення євангельських християн на питання моралі, здорового суспільства та сім'ї. Документ покликаний донести до широкого загалу ті моральні орієнтири, які можуть оздоровити суспільство та державну владу.

У засіданні РЄПЦУ взяли участь керівники та повноважні представники Асоціації місіонерських Церков євангельських християн України; Всеукраїнського Союзу Об'єднань євангельських християн-баптистів; Церкви християн віри євангельської України; Церкви адвентистів сьомого дня в Україні;Української Християнської Євангельської Церкви; Братства незалежних церков і місій євангельських християн-баптистів України; Об'єднання незалежних харизматичних християнських церков України (Повного Євангелія).

ВСЕУКРАЇНСЬКА РАДА ЦЕРКОВ ЗАКЛИКАЄ ДЕРЖАВУ НЕ УСКЛАДНЮВАТИ РЕЄСТРАЦІЙНІ ПРОЦЕДУРИ ДЛЯ ЦЕРКОВ

Секретаріат Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій стурбований інформацією про потребу підтвердження реєстрації всіх релігійних організацій в органах реєстраційної служби, а також законодавчими ініціативами в цій сфері. Ця проблематика стала предметом обговорення під час засідання, яке відбулось 16 травня у Києві під головуванням митр. протоієрея УГКЦ Олекси Петріва, повідомляє Інститут релігійної свободи.

Представники конфесій вирішили спрямувати до Мінкультури та Державної реєстраційної служби свою позицію відносно державної реєстрації релігійних організацій. На їх думку, ця процедура не повинна зазнати ускладнень, щоб не обтяжувати десятки тисяч релігійних громад вимогою щодо їх перереєстрації.

Секретаріат ВРЦіРО також висловив занепокоєння з приводу окремих положень законопроекту №10221, який передбачає суперечливі зміни до Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації».

Під час засідання голова Національної експертної комісії з питань захисту суспільної моралі Василь Костицький пояснив присутнім суть законодавчої ініціативи Уряду, спрямованої на ліквідацію Комісії. Представники Церков і релігійних організацій вирішили нагадати Кабміну та Верховній Раді про хибність цього кроку, про що раніше Всеукраїнська Рада Церков наголошувала під час зустрічі із Президентом України.

Учасники засідання запланували низку зустрічей із парламентарями щодо різних питань державно-конфесійних відносин. Зокрема, на наступному тижні запланована зустріч ВРЦіРО з депутатською групою «Право вибору».

Від Церкви християн віри євангельської України участь у засіданні взяв заступник саршого єпископа Микола Синюк.

Інститут релігійної свободи, м.Київ.

НОВИНИ

У КІВЕРЦЯХ ВІДКРИТО НОВИЙ ДІМ МОЛИТВИ

22 квітня стало урочистою датою для церкви ХВЄ м. Ківерці — новий просторий будинок молитви вперше наповнився людьми. Його будівництво почалося ще 6 років тому, коли виникла потреба у більшому приміщенні для проведення богослужінь.

Зала дому молитви була переповнена ще до початку святкового зібрання, яке відвідали гості із Волинської, Рівненської та Львівської областей.

Урочиста частина служіння складалася із короткого огляду пастором Василем Гламаздою історії ківерцівської церкви та виступу єпископа Степана Веремчука. Степан Васильович, зокрема, згадав про служіння у Соломоновому храмі, коли його наповняла Божа слава: «Цей храм — був центром Ізраїлю. І це місце (дім молитви) — особливе! Найголовніше — щоби від сьогодні тут йшло служіння і сходила слава Божа. Сюди прийде молода пара, щоб попросити благословення на своє спільне життя, хтось принесе маленьку дитину, щоб посвятити її Господу... Я знаю, що тут підніматимуться молитви — люди приноситимуть свої потреби до Ісуса — і я вірю, що Бог почує їх!»

Протягом зібрання лунали подяки усім, хто взяв участь у будівництві.

Служителі звершили молитву посвяти молитовного будинку, і єпископ Михайло Близнюк, привітавши ківерцівську церкву від імені обласного об'єднання, вручив їм у навчальну Біблію.

Святковий з'їзд прикрасило служіння зведеного хору під керуванням Олександра Величка, а також великодня дитяча програма недільної школи.

У другій частині служіння гостям було надане слово для привітання та проповіді.

«Ми повинні навчитися, як поводитися в домі Божому!» — наголосив пастор церкви с. Рованці Петро Янюк, який закликав, залишаючи усі тягарі, завжди бути готовими почути голос Божий у домі Божому.

Гості зі Львова — Левій Туз із дружиною Галиною — служили співом. Левій Гнатович, згадавши у своєму привітанні історію життя патріарха Якова, зазначив: «Із відкриттям цього нового дому молитви — ще одна драбина приставлена до неба. Це місце — де можуть бути вислухані молитви і люди можуть приходити до Бога!»

Петро Карплюк, пастир с. Звіздівка (Рівненська обл.), наголосив, що головне — не посвятити дім Господу, а повністю посвятити Йому власні серця.

Темою проповіді єпископа Михайла Близнюка була любов до Бога. «Любов — єдине, чим ми можемо відповісти на Божу любов до нас. Але чи маємо ми відвагу сказати: «Я люблю Тебе!»? Чи виявляємо у любові до ближніх — свою любов до Ісуса Христа?»

Також ківерцівську церкву приїхали привітати гості із Липного, Колок, Башликів, Рожищ тощо.

Для заключної проповіді було надане слово заступнику голови ЦХВЄ України Миколі Синюку. Микола Петрович, передавши привітання від єпископа Михайла Паночка, звернув увагу присутніх на Перше послання апостола Петра, 2 роділ, 5 вірш: «І самі, немов те каміння живе, будуйтеся в дім духовний...» «Будуватися — це перш за все довіритися Будівничому, — зауважив служитель. — Я більше ніж впевнений, що ці дошки, які у нас під ногами, до яких бруд прилипне, не сперечалися із тими, які йшли на виготовлення цієї розкішної гарної кафедри. Або ці два світильники — кому з них висіти ближче до кафедри. Майстер вирішує, де їм бути!.. Довірмося Майстру, який краще знає наше місце у Своїй будівлі!»

На завершення пастор Василь Гламазда подякував усім гостям, які приїхали розділити їхню радість, і запросив відвідувати богослужіння ківерцівської церкви. Спілкування продовжилося за святковим обідом у підвальному приміщенні дому молитви.

ПАМ`ЯТАЄМО

15.05.2012 року - день народження людини, яка достойно пройшла відміряні Богом 78 років земного буття.

Два тижні тому, 28 квітня, у вічність відійшов **Антон Іларіонович Харковець**. Щира людина, християнин, ревний співпрацівник місії «Голос надії». Більше двох десятків років ми разом йшли, переживаючи успіхи і невдачі. Він був на посту служіння практично до зупинки серця.

Остання фраза у розмові з ним за три дні до закінчення земного шляху була: «Микола Петрович, зробити потрібно по-християнськи»... Це було принципом його життя.

Згадаємо про брата, і, замість букета троянд імениннику, принесемо щиру вдячність Господу за вірних і відповідальних служителів Христової церкви. У молитві згадаємо дружину і родину дорогого брата Антона Іларіоновича.

Микола Синюк.

ДУХОВНІ ІСТИНИ

Чарльз СПЕРДЖЕН

НАША СИЛА - ДУХ СВЯТИЙ

Продовження, початок на стор.1

Наші молитви не мали б успіху, якби не допомога Духа Святого. Істинна молитва – це молитва «в дусі та істині» (Ів. 4:23). Дух Божий творить довкола кожної молитви своєрідну атмосферу, в межах якої молитва живе й перемагає. Поза Духом Святим молитва мертва, у ній тільки форма.

Ніхто з нас не впевнений, що зможе відродити душу. Ми не настільки безрозсудні, щоб претендувати на силу, яка змінює кам'яне серце. Ми не відважимося приписати собі так багато, хоча сподіваємося, що через свій досвід зможемо допомогти людям у їхніх духовних проблемах. Істинне ж пробудження сходить згори. Литаври, труби й гучні заклики можуть зробити дуже багато. Але не в бурі Господь (див. 1 Цар. 19:11). Справжні результати приходять від тихого й непомітного, але всемогутнього трудівника — від Духа Божого. Тільки Він звершує і покаяння одного учня недільної школи, і кожне велике пробудження.

Як Гермон без роси і Єгипет без Нілу, так і Церква без Святого Духа. Таким, як ізраїльська земля в дні Іллі, коли три з половиною роки не було ні роси, ні дощу, виглядало б християнство без Святого Духа. А християнське служіння без Дух Святого подібне на день без світла, життя без дихання, небо без Бога, Якого не заміниш нічим. Він дає нам життя, викриває гріхи, очищає, веде, потішає, підкріпляє, удосконалює і викликає в нас і хотіння, і чин за Своєю волею. Він Бог. Без цього соку життя, що тече з виноградної лози, — нашого Господа Ісуса — ми не можемо робити нічого. Без Духа Святого ми не зробимо ні кроку до неба. Без Духа Святого ми не маємо ні думок, ні слів, ні справ, прийнятних для Бога. Без нього ми ніколи нікого не приведемо до Бога. Навіть надії та зітхання нашого серця, висловлені в молитві, є Його справою. Все добре — від Нього і через Нього.

Та чи відповідають наші вчинки та поведінка цим твердженням?

Пам'ятаєте час, коли Божий Дух могутньо діяв у вашій церкві? Тоді кожне служіння було великим святом! Яка дивна гармонія виникає між проповідником і слухачами, коли вони сповнені Святим Духом! Обличчя слухачів змінюються. А служителі Євангелії переживають радість від того, що говорять людям про те, що їх спасає. Проте у своїй мудрості вони не переживають ніякої радості. Євангелія для нас — це світло й життя, і наша віра, яку дехто називає «абсурдною і нефілософською», приносить нам задоволення і робить нас впевненими та радісними.

І це ще не все. Якщо Дух Божий присутній у нас, то кожен віруючий любить свого брата – і між нами не буде суперечок. Ми будемо вести переможну боротьбу в молитвах, наша проповідь буде добрим насінням, і ми пожнемо добрі плоди. Буде багато покаянь, відступники будуть навертатися, у всьому буде помітний ріст і примноження благодаті.

Та чи знаєте ви, що означає лишитися без впливу Святого Духа? Я хотів би, щоб ви цього не знали. Якщо Дух Божий відступить, то навіть істина може стати для нас айсбергом, від якого віє холодом. Яка бідна замерзла віра, у якій немає життя! Дух Божий пішов, і з ним зникла вся сила та радість. Це схоже на парусне судно в безвітряну пору. На ньому, здається, зникає будь-яке життя. У багатьох церквах сталося щось подібне. Якщо в церкві перестав діяти Святий Дух, то в ній владарює смерть, і вона є нічим іншим, як могилою. Тому ми маємо щирим серця прагнути того, щоб сила Божа діяла серед нас.

ДІЙТЕ ЗГІДНО З ЙОГО ВОЛЕЮ

Мореплавець не може викликати вітри за своїм бажанням, але він знає, коли дують пасати (сухі тропічні вітри), і використовує цей час для того, щоб прискорити рух судна. Виходьте у відкрите море на святі справи, якщо небесний вітер супутній вам. Використовуйте час святих припливів. Примножуйте кількість ваших зібрань, якщо вони мають відбиток благословень Духа Божого. Ще більш ревно звіщайте істину, якщо Господь приготував серця слухачів до її сприйняття. Якщо ви помітили, що іній розтанув, то цінуйте цим благодатним часом. Ви не можете наказати сонцю світити – це поза вашою владою, але ви можете користуватися його світлом, поки воно не закрите хмарами. «І станеться, коли ти почуєш шелест кроку на верховіттях бальзамового ліска, тоді поспішися, бо то тоді вийшов Господь перед тобою» (2Сам. 5, 24), – так було сказано Давиду, так повинні чинити й ми.

На початку, у середині й при закінченні кожної справи завжди свідомо покладайтеся на Духа Святого. Навіть почуття залежності від Духа Святого має прийти саме від Нього. І молитва, у якій ви просите про Його дію, також від Нього. Ви зайняті працею, яка настільки духовна, настільки перевершує людські сили, що падіння неминуче, якщо ви забудете про Духа Святого. Хай Він буде у всьому, у всіх ваших діях. Будьте готові сказати: «Коли сам Ти не підеш, то не виводь нас звідси» (2 М. 33:15). Покладайтеся лиш на Нього, і цим ви прославите Бога. Особливо ретельно звертайте увагу на Його слова: «…іншому слави Своєї не дам…» (Іс. 42:8). Не у всякій справі буде з нами Дух Святий. Пам'ятайте, що ніде Він не дає обіцянки благословляти компроміси. Укладаючи угоду з гріхом, ми піддаємо себе великій небезпеці. Роблячи щось тоді, коли не маємо ясності розуміння, ми грішимо проти істини та святості. Вступаючи в дружбу зі світом, люблячи тілесні зручності, проповідуючи не від серця, прихильно ставлячись до лжевчень, ми не можемо розраховувати на присутність Духа Святого. Велика обітниця в таких випадках звучить по-іншому: «Вийдіть тому з-поміж них та й відлучіться, каже Господь, і не торкайтесь нечистого, і Я вас прийму, і буду Я вам за Отця, а ви за синів і дочок Мені будете, говорить Господь Вседержитель!» (2 Кор. 6, 17-18). Це єдиний уривок у Новому Заповіті, окрім Об'явлення Івана Богослова, де Бог названий Вседержителем. Якщо ви хочете дізнатися, які великі справи може чинити Господь-Вседержитель, то відділіться від світу й усіх, хто відступив від істини. Ми ніколи не пізнаємо Бога в силі, яка задовольняє будь-яку нашу потребу (див. Фил. 4:19), поки не розірвемо будь-які зв'язки, що не угодні Йому. Чудову позицію зайняв Авраам, сказавши царю содомському: «…від нитки аж до ремінця сандалів я не візьму з того всього, що твоє» (1 М. 14:23). Будьте заодно з тими, хто заодно з істиною, тоді ви успадкуєте обітницю, але не раніше. Тримайтеся подалі від усього, що занечищує вас чи засмучує Святого Духа, бо інакше отримаєте поразку від ворога душ людських.

Зверніть також увагу на те, що Бог не дає обітниць малодушним. Якщо допускаєте, щоб людський страх оволодів вами і оберігаєте себе від страждань та насмішок, то ви знайдете мало втіхи в Божих обітницях. Обітниці духовної боротьби належать тим, хто діє як муж сильної віри в часи битви. Не зважайте на насмішки та лихослів'я. Я хочу ради Христа довести боротьбу за істину до логічного завершення і тому не буду робити нічого, що б задобрило противників істини. Якщо ви хоч трохи вагаєтеся, якщо намагаєтеся якось вигородити свою добру репутацію перед відступниками, вам буде погано.

ПАМ'ЯТАЙТЕ: ДУХ СВЯТИЙ НІКОЛИ НЕ ПОКЛАДЕ СВОЄЇ ПЕЧАТІ НА ЗАБЛУДЖЕННЯ

Якщо ви проповідуєте неправду, Бог ніколи не скаже на це: «Амінь». Тому будьте дуже уважні! Також Дух Святий ніколи не поставить Свого підпису на порожньому аркуші, який ми могли б потім заповнити чим завгодно. Якщо ми не дотримуємося правила викладати Господнє вчення простими та зрозумілими словами, то варто пам'ятати: Дух Святий не поставить Свого підпису під нашим пустослів'ям. Якщо єдиним предметом нашої проповіді не стане розіп'ятий Христос, ми ніколи не досягнемо справжнього успіху.

Дух Святий ніколи не схвалював і не буде схвалювати гріх. «Очистьтеся ви, що носите посуд Господній!» (Іс. 52:11). Звертайте увагу на те, що ваше життя й характер відповідали тому, чому ви навчаєте.

Пам'ятайте також, що Він ніколи не буває прихильним лінивих. Дух Святий не спасе нас від наслідків явної зневаги до Слова Божого і небажання його вивчати. Якщо ми весь тиждень дозволяємо собі нічого не робити для того, що почути голос Святого Духа, то не можемо й мріяти про те, що Господь буде з нами й навчить нас, що говорити іншим. Якби лінивим була обіцяна допомога, то чим лінивіший проповідник, тим кращою була б його проповідь. Ми зобов'язані багато розмірковувати, молитовно досліджуючи Слово Боже, і якщо ми це робимо, то можемо чекати підтримки від Святого Духа. Дух Святий посилає нас на жниво не для того, щоб спати між снопами, але щоб трудитися в спекотну пору.

ДУХ СВЯТИЙ НЕ БЛАГОСЛОВИТЬ НАШУ ГОРДІСТЬ

Бажати більшого благословення для того, щоб нас вважали великими мужами — це небезпека, яка заважає нашому успіху. Що робить Бог з гордими людьми? Він противиться їм. «Перед загибеллю гордість буває, а перед упадком бундючність» (Пр. 16:18). Будьте смиренними, якщо хочете мати Духа Божого. У Нього немає симпатій до бундючних промов гордих людей. Тому будемо «тільки чинити правосуддя, і милосердя любити, і з твоїм Богом ходити сумирно» (Мих. 6:8).

Дух Святий буде благословляти лиш те, що узгоджується з метою Його приходу на землю. А мета Його така: «А коли прийде Він, Той Дух правди, Він вас попровадить до цілої правди… Він прославить Мене…» (Ів. 16:14). Він прийшов, щоб виконати цю велику місію, і не вдовольниться меншим. Марними будуть красномовність, музика, освіченість, обдарованість та енергія, якщо єдиною нашою метою не стане прославлення Христа. Тоді ми будемо трудитися самотужки, і трудитися намарно.

Тож, воїни Христові, виходьте на духовну битву з мечем духовним, яким є Слово Боже (див. Еф. 6:17). Виходьте не в одиночку, а в союзі з богобоязними дітьми Божими, і хай огорнеться кожен із вас силою Господньою й могутністю Його. Виходьте, сповнені животворної сили Святого Духа, як ожилі з мертвих (див. Рим. 6:13), бо іншої сили у вас немає.

МІСІОНЕРИ ПИШУТЬ

ДИТЯЧІ БІБЛІЇ - БАБУСЯМ

Олександр та Ірина Руденко, м. Сєвєродонецьк (Луганська обл.):

Ми продовжуємо відвідувати місцевий Будинок інвалідів. Багатьом літнім людям дуже важко сприймати інформацію. Ми роздавали бабусям дитячі Біблії в надії, що вони хоч щось зрозуміють.

Але все одно багато чого їм не зрозуміло. Дуже люблять слухати псалми. Один чоловік, Сергій, на інвалідному візку, завжди плаче, коли ми співаємо. Видно, що Святий Дух торкається змученої душі. По його татуйованим пальцям видно, що і життя було нелегким. Віримо, що Господь зростить посіяне. Ми ходимо до тяжкохворих, поверхом нижче – люди в кращому фізичному стані. Там нас не захотіли слухати і попросили піти. Але під час різдвяної зустрічі в загальному холі ці люди теж прийшли, їхні серця відкрилися, їм сподобався вечір, просили нас приходити ще.

У нашій родині з'явився друг — Богдан. Його бабуся-християнка почула, що наша церква працює над алко- та наркозалежними, і привела онука на служіння. Пізніше ми дізналися, що він з дитинства знав про Бога, відвідуючи недільну школу. Коли виріс, світ захопив його. Почав сильно вживати спиртне. Згодом його звільнили з роботи, покинула дружина з дитиною. Він залишився сам зі своєю залежністю.

Після знайомства ми почали запрошувати його на нашу домашню групу в с. Щедріщево. Там він отримав свободу від алкогольної залежності і, що було для нього великим чудом, свободу від лихослів'я. Після молитов Господь почав відновлювати все в його житті: знайшов роботу, дружина сама вийшла на контакт з ним. Він із захопленням свідчив про Божі чудеса у своєму житті. Через місяць на одному з недільних служінь він покаявся і довірив своє життя Богу.

Просимо молитися за нові можливості й силу для праці.

«ЄВАНГЕЛІЮ В КОЖЕН ДІМ» - ПРОЕКТ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Галина і Ян Келемени, м. Севастополь, Крим:

Результат нашого проекту «Євангелію в кожен дім» виявився таким, якого ми очікували найменше. Проходячи квартиру за квартирою, ми зустріли у більшості негативну реакцію. Багато хто не відкривав нам, перебуваючи вдома. Інші просто ставили питання: «Хто це?» — і після відповіді відсилали нас подалі. Були й такі, які відкривали двері, і ми встигали представити проект, - та на цьому все закінчувалося. Деякі — встигали вислухати трохи Євангелії. Але були й позитивні моменти, коли люди відкрито слухали Євангелію, і після цього ми ще раз відвідували їх, даруючи Новий Заповіт.

Проаналізувавши результати відвідування квартир, ми вирішили поміняти напрям євангелізації. Ми просто розносимо газети по поштових скриньках. Біля під'їздів повісили рекламки, пропонуючи людям звертатися по телефону – і Євангелію буде доставлено прямо додому. Також розклеюємо рекламки із запрошенням до церкви, з телефоном довіри, плакати на під'їздах і стовпах із запрошенням на різні свята до церкви і роздаємо «флаєрки».

Прийнявши рішення після відвідування квартир, ми почали ставити євангелізаційний намет. На наметі — напис відповідний назві газети і назві церкви. У наметі стоїть столик, на якому лежать газети, журнали, Євангелії та запрошення на різноманітні заходи. Один або двоє з нас перебувають в наметі, пропонуючи людям літературу і розмовляючи з ними на тему спасіння. Решта — ходять недалеко від намету, роздаючи газети, і пропонують зайти і вибрати собі цікаву літературу.

Після євангелізації з наметом ми побачили позитивний результат. По-перше, люди сприймають нас більш адекватно, коли ми не порушуємо їхнього спокою і не перебуваємо на їхній території. По-друге, люди обіцяють прийти на зібрання — і декому це виходить.

Просимо і надалі підтримувати нас у молитві.

ДУХОВНИЙ - ЦЕ ТОЙ, ХТО ПЕРЕПОВНЕНИЙ ЛЮБОВ`Ю

ІНТЕРВ`Ю

Василь РАДЧУК, пресвітер Церкви християн віри євангельської с. Здовбиця Здолбунівського р-ну Рівненської області, відомий як засновник та президент благодійного фонду «Батьківський затишок», який опікується дітьми-сиротами. Крім того, Василя Олександровича знають як обдарованого брата, через якого Дух Святий учить, зміцнює віру, зцілює. Ми поставили йому кілька питань стосовно духовного зростання.

– Василю Олександровичу, вас знають як духовного чоловіка. Шукають зустрічі з вами, хочуть вашої поради, молитви. Як ви досягли такої співпраці з Духом Святим?

– Я не вважаю себе надто духовним. Але знаю, коли Святий Дух промовляє в моєму серці. І це не мої заслуги, Бог навчив мене. Правда, я старався, прикладав до того зусилля. Дуже хотів розуміти голос Духа Святого. І Він мене вчив. Дух Святий учить. Загалом, людям потрібно не просто проповідувати про Духа Святого, а постійно вчити їх, щоб вони зосереджували свою увагу на особистому ставленні до Духа Святого. Ми знаємо, що Дух Святий любить до ревнощів, і там, де Дух Господній, – там свобода. А там, де Йому надана ця свобода, – Він керує, Він учить, утішає, наставляє. У Євангеліях написано, що Він має сім дуже важливих служінь. Сім – це повнота. І одне з них – заступатися за нас. Заступництво виявляє, коли ми не знаємо, як правильно молитися. Це як «зітхання невимовні». Він над нами працює. Він зміцняє нашу віру, забирає від нас усякий сумнів, тобто всяке невір'я. Зауважте, це тоді, коли я Йому даю свободу. Коли кажу Йому: «О Дух Святий, Ти працюй. Я безсильний. Працюй». І Він працює. А ми маємо працювати разом з Ним.

– Тобто, якщо я хочу духовно зростати, я мушу працювати над собою.

– Звичайно. Правильно харчуватися. Духовною їжею. Відповідною інформацією. Кому тверда їжа годиться? Дорослим, досконалим, тим, «що мають чуття, привчені звичкою розрізняти добро й зло» (Євр.5:14). Отже, треба себе вчити, привчати – і розуміти, де добре, а де зле. А словесна молоко – для немовлят. Візьмімо наше фізичне зростання: дитинство, юність, зрілість, старість. Такі періоди. Кожен веде себе відповідно до свого віку і потребує відповідної їжі. Треба рости й духовно. Прикладати зусилля, щоб життя було недаремним, щоб не протирати даремно штани в його школі, а чогось навчитися. А що той навчиться, коли приходить на зібрання один раз на тиждень, а в інші дні його немає, хто не читає Біблії і мало молиться. Спитай його, чи він має спілкування з Богом. А як біда, то шукає, щоб хтось міцніший за нього помолився. Це не секрет.

– Це нормально, коли християнин раніше встає для молитви, багато постить?

– Якщо людина працює над собою таким способом, намагаючись зблизитися з Богом, то це добре. Правда, і тут потрібно мати чуття, потрібно просити, щоб цим керував Дух Святий. Дає Він бажання постити – значить, треба постити. Буває, що люди зловживають такими духовними вправами. А це ж справжня духовна війна. Дуже важливо мати духовні очі.

– А ви як працювали над своїм духовним зростанням?

– Мені довелося варитися в своєму котлі. Бог мене шліфував вісім років. Я пройшов через великі труднощі. Це була боротьба з думками, боротьба всередині й назовні. Але я не здавався. Я над собою працював. Як? Збагачував свій розум інформацією. Заучував біблійні вірші, християнські пісні та вірші. Я кожен день зобов'язував себе прочитати з 15 розділів Євангелії. Багато з них вивчав напам'ять, вивчив із 40 пісень, зо 20 віршів, і то не малих. Я був переповнений. І коли пішов у армію, то мене обступали солдати – і я міг їм розказувати до другої години ночі. Не давали мені спати. Мені до армії Бог відкрив, що моя посудина переповнена, аж із неї виливається. Я тоді не розумів, мені було шкода. Казав: ну Господи, нащо воно так даремно ллється. А коли з армії прийшов, то Бог показав, що в моїй посудині тільки на дні. А де ти її наповниш, де зробиш запас? Зібрань на службі нема, спілкування нема… Комуністичні часи – складні часи. Правда, тепер ще складніше. Багато різної інформації, комп'ютер, молодь сидить у ньому. Це біда.

– Як саме ви відчуваєте, що до вас промовляє Дух Святий. Це на рівні почуттів? Вас обіймає певний трепет чи приходить якась думка, чи, може, щось інше?

– Це не так складно. Кожен, у кому живе Святий Дух, має розуміти, що Він поселився не для того, щоб сидіти тишком-нишком, а щоб працювати. Але, повторюю, Він це робить тільки тоді, коли ви даєте Йому свободу і разом із Ним працюєте. Спочатку, коли я отримав духовне хрещення, то говорив мовою так, наче лепетав, але це мене не турбувало. Я знав, що це від Духа Святого, не мовчав, вправлявся. І навіть не помітив, як став говорити щораз новими мовами. Апостол Павло пише до Тимофія: «Щоб ти розгрівав Божого дара, який у тобі через покладання рук моїх». А мої початки в розумінні Духа Святого були такі. Пригадую, одного разу, після того, як я отримав хрещення Духом Святим, їхав із Здолбунова в Клевань (містечка на Рівненщині). Четверта година ночі. Я заснув. Та раптом чую ніжний голос: «Ва-ся». Я прокидаюся – Клевань. Бігом – і вискочив з поїзда. Я тоді зрозумів, чий то голос. А ще одна богобоязлива сестра мені казала: «Коли ти пильнуєш в Дусі, то перша думка – від Бога, а друга – від сатани». І розповіла таку історію. «КДБісти взяли одного брата, випитували, мучили, а потім випустили, назираючи за ним, щоб знов забрати. Він якось зайшов до мене. Я ж була в молитовному стані. І прийшла мені думка: нагодуй його і поклади спати. Я довго не розмірковувала, так і зробила. «Брате – поїж». Він поїв. «А тепер приляж». – «Та ні». – «Ляж-ляж». Брат виявився слухняним – ліг на диван, накрившись і повернувшись лицем до стіни. І тут заходять двоє чоловіків. Щось запитують, а потім: «Хто там лежить». – «Мій брат». – «Ну, хай спить», – і пішли. А брат все чув, встає і каже: «Сестро, ти мене врятувала. Вони шукали мене, я пізнав голос свого слідчого, який наді мною знущався».

Перша думка – від Бога. Я не кажу про погану. І так зрозуміло, від кого вона. Наприклад: приходить на розум: вставай і молись. Уже вставай і молись. І я так практикую. Якщо щось добре прийшло на розум – іду й роблю. І бачу успіх. Таким чином мене Бог навчив. То були початки. А тепер мені простіше розрізняти голос Духа Святого.

– Василю Олександровичу, то кого можна вважати духовним?

– Не той духовний, хто тільки розмовляє іншими мовами. Духовний – це той, хто переповнений любов'ю. Саме через любов, яку людина виявляє, можна визначити її духовність. Якщо ж хтось розмовляє мовами, а не має любові до ближнього, – мала ціна тому всьому.

П`ЯТНИЦЯ 13-ГО ЧИ МАРНОВІРНІ ПРИСТРАСТІ

Ірина НЕСТЕРОВА

Початок на стор. 1

П'ЯТНИЦЯ 13-ГО ТРАДИЦІЙНО ВИКЛИКАЄ НЕПРИЄМНІ ВІДЧУТТЯ І ТРИВОГУ

У квітні «злощасна п'ятниця» сходиться з іще одним із найпечальніших днів — Страсною п'ятницею, коли, згідно з християнським вченням, було розіп'ято Ісуса Христа. З того часу в християнській традиції є найбільш темним і трагічним днем, а цифра 13 вважається символом зрадника Юди та й взагалі всякої нечисті.

За даними Центру управління стресом та Інститут фобій у Північній Кароліні, більшість сучасних людей побоюються п'ятниці 13-го. На думку вчених, це стається через вплив глибоко вкоріненого марновірно страху. «Якщо щось погане стається з вами в понеділок 20-го, то ви, найімовірніше, не зв'яжете цього з датою. Та якщо це станеться в п'ятницю 13-го, цей факт назавжди залишиться у вашій пам'яті», — сказав Томас Джилович, психолог з Корнельського університету.

Та чи є п'ятниця 13-го насправді небезпечним днем?

За статистикою американських страхових компаній, у цей день стається навіть менше нещасних випадків, пожеж, крадіжок, ніж в інші дні. Експерти заявляють про те, що в такий день люди більш обережні, рідше купують білети на цю дату, частіше залишаються вдома, щоб уникнути потенціальної небезпеки. Навіть зловмисники рідко планують на цей день пограбування чи інші злочини, побоюючись невезіння. Отже, п'ятниця 13-го навіть безпечніша від інших днів!

ТАЙНА ЗАПЛЬОВАНИХ ДВЕРЕЙ

У ток-шоу «Заборонена зона» одна жінка замовила розслідування: уже тривалий час її вхідні двері хтось заплювував, при чому на жодного з сусідів у неї не було підозр, з усіма стосунки були хороші, а двері під'їзду зачинялися на ключ. Вона звернулася в програму, яка веде розслідування за допомогою прихованих камер, з проханням допомогти з'ясувати, хто ж її так ненавидить, що кожен день плює на двері з неймовірною постійністю і не шкодуючи підручних засобів. Розв'язка виявилася на диво простою, і навіть якоюсь безглуздою. Виявилося, що сусід по площадці, у якого все складалося дуже погано, виникли проблеми в сім'ї і на роботі, проходячи мимо дверей сусідки, плюнув від образи — і потрапив прямо на цвяшок в дверях. Після того справи раптом пішли добре. Наступного дня він спробував плюнути знову, щоб потрапити в те ж місце. І знову все було добре. І так щодня, йдучи на роботу, цей чоловік спинявся біль дверей сусідки і не відходив від них, аж поки плювок не досягав наміченої цілі. Це було дуже важливо, тому що від цього тепер залежало все його життя.

Сталося так, що людина сама собі вигадала прикмету, почала дотримуватися її, повністю потрапивши в залежність від неї. Окрім того, страждати від цього змушені були зовсім ніші, ні в чому не винні люди. Глядачі цієї передачі порадили переглянути свої погляди на життя, пошкодувати сусідку і плювати в якесь інше місце.

ЧИ ПРИНОСИТЬ ПІДКОВА ЩАСТЯ?

У визначення містики входить безліч різних понять, зокрема й повсякденно-побутові упередження, віра в щасливі та нещасливі прикмети, числа, у силу талісманів та багато-багато іншого. Одним словом — «марновірство».

В енциклопедичному словнику «марновірство» визначається як упередження, через яке багато з того, що відбувається у світі, вважається проявом надприродних сил. Це марна, пуста, безглузда віра.

Останній російський імператор Микола II захоплювався містикою і збирав підкови. Для чого? А як же! Бо ж вважалося, що кінська підкова приносить щастя. Наші прадіди прибивали її до дверей чи порога, щоб ніяка біда не увійшла в дім. Торговці вірили, що ця річ здатна вберегти їхні товари від злодіїв. Містицизм царя був, звичайно ж, добре відомий придворним, і вони підкидували старі підкови на шляху прогулянок. Монарх радів, як дитина, і складав «щасливі» підкови в одній з кімнат палацу. Зрештою, вся вона була завалена ними, але, як відомо, містичне «щастя» не врятувало Миколу від жорстокого розстрілу.

Можна зрозуміти, чому в древності підкова вважалася носієм щастя — будь-який шматок заліза тоді був великою цінністю, а іноді на дорозі можна було знайти срібну чи золоту підкову, яку загубив придворний кінь. Звичайно ж, це було справжньою удачею.

БЕРЕЖИ МЕНЕ, МІЙ ТАЛІСМАН

Які витоки віри в обереги й талісмани? Вони походять з далекого минулого людського суспільства, часу єднання людини з природою. Людина відчувала свою повну залежність від явищ природи і її підхід був простим: я тобі поклоняюсь, а ти мене захищай.

Талісмани могли бути найрізноманітнішими — від простого цвяха до зуба рідкісної тварини.

У сучасному суспільстві предмети, які оберігають людину від всяких бід користуються великим попитом у марновірів в усьому світі. Достатньо сказати, що в США мільйони жінок носять у своїх сумочках заячі лапки: на щастя. Взагалі-то, не варто так далеко їздити. У кабінах автомашин над водіями всіх національностей розхитуються на ниточках різні штучки, які несуть у собі певний смисл.

Припустимо на мить, що ці казкові предмети і насправді мають силу, яку їм приписують. Як же все тоді було б просто у кожного з нас! Не хочеш хворіти? Це просто — тримай при собі всесильний амулет, який оберігає від хвороб. Хочеш мати щастя в сім'ї? Його здатні тоді принести семеро слоненят, виставлених у серванті. А щоб щастя було зовсім безхмарним, треба носити перстень з бірюзою. Не потрібно й двадцяти чудодійних предметів, щоб обгородити життя від майже всіх неприємностей.

Розповідають безліч історій про те, як талісман «допоміг врятуватися» дивним чином. Так може видатися тільки тому, що допомога прийшла або несподівано, або ж у останню мить, коли надія вже зникла. Але ж нерідко в хвилини смертельної небезпеки людина, забувши про всі талісмани, молиться Богові, Який допомагає їй мобілізувати свої власні сили, взяти себе в руки, знайти вихід із, здавалося б, безвихідної ситуації і в результаті залишитися живим і неушкодженим.

Джіанна Джессен: «Я НАРОДИЛАСЯ В РЕЗУЛЬТАТІ АБОРТУ»

Початок на стор.1

СВІДЧЕННЯ

На загальний превеликий подив і шок, через 18 годин я народилася не мертвою, а живою. Це сталося 6 квітня 1977 в клініці Лос-Анджелеса. Найбільш фантастичне в моєму народженні, що в той час лікар-аборціоніст ще не став на зміну, тому в нього не було можливості здійснювати свої плани щодо мого життя, тобто смерті...

Я знаю, що перебуваю в урядовій будівлі. Я люблю вашу країну, так само, як і свою. Але я знаю, що в наш час зовсім не коректно вимовляти ім'я Ісуса Христа в місцях, подібних до цього. Некоректно приносити Його ім'я на подібні збори, тому що від Його імені людям стає жахливо незручно. Але я вижила не для того, щоб усім було зручно. Я вижила для того, щоб розбудити, щоб розбурхати. І я роблю це із задоволенням.

...Отже, як я вже сказала, я народилася живою. Я мала бути сліпою, я мала бути обпаленою, я мала бути мертвою, але цього не сталося.

Знаєте, було ще одне чудо – аборціоніст був змушений підписати моє свідоцтво про народження. Я знаю його ім'я. Повідомляю скептикам, які мене слухають, у моїй медичній карті вказано: «народилася під час сольового аборту», можете перевірити... Ха! Вони програли.

Я збирала відомості про мого аборціоніста. Мережа його клінік найбільша в США, їхній прибуток становить 70 мільйонів доларів на рік. Він говорив в одному своєму зверненні кілька років тому: «Я абортував більше мільйона немовлят і вважаю це своєю пристрастю!»

Я кажу вам ці речі, тому що... Послухайте, пані та панове, ми вступаємо в цікаву битву в цьому світі, усвідомлюємо ми це чи ні. Це битва між життям і смертю. На чиїй ви стороні?

...Отже, медсестра викликала швидку й відправила мене в лікарню, що саме по собі чудесно. Звичайна практика того часу (до 2002 року в моєму регіоні) – припиняти життя дітей, які вижили після аборту. Здавити горло, задушити, залишити помирати або просто викинути... Але 5 серпня 2002 року президент Буш підписав «Акт про захист дітей, народжених живими», щоб такого більше не було.

Ви бачите, ми граємо в непевну гру... Я сподіваюся, що до моменту моєї смерті мене будуть ненавидіти. Щоб я змогла відчути Бога над собою і зрозуміти, що це означає – бути ненависною. Христа ненавиділи. Я не прагну бути ненависною, хоча знаю, що мене вже ненавидять, тому що я борюся за життя. Я кажу: ви не зловили мене, німий голокост не переміг мене.

Моя місія, пані та панове, між іншим, така: втягнути людство в цю дискусію, яку ми просто забалакали, поставили на полицю, сказали, що це не проблема. Ми прибрали свої емоції, ми стали жорсткішими. Ви насправді цього хочете? Що ви готові витерпіти й на що піти, щоб говорити правду в любові й благодаті, щоб встати, щоб хоча б захотіти бути ненависним. Хіба все в цьому світі крутиться навколо вас? Або навколо мене?

...Після всього цього мене віддали на термінове тимчасове удочеріння в будинок, де вирішили, що мене не дуже люблять. Мені подобається говорити: як же ви могли мене не обожнювати з самого початку? Що не так з цими людьми? Але вони не любили мене...

Ви бачите, мене ненавидів з моменту зачаття багато хто. І любили багато. Але я особливо улюблена в Бога. Я Його дівчинка. Не ображайте Божої дитини. У мене знак на чолі, який нагадує: будьте милі зі мною, тому що мій Батько править світом.

...Отже, мене забрали з поганого будинку й помістили в інший будинок, прекрасний будинок, будинок Пенні. Пенні каже, що до цього часу мені було 17 місяців, в мені було 14 кг «мертвої» ваги, і в мене був діагноз, який я вважаю даром, – церебральний параліч. ЦП був безпосередньо викликаний недостатнім постачанням мозку киснем у процесі аборту...

А зараз я просто змушена сказати це: якщо аборт є одним із прав жінок, пані та панове, де були мої права в той момент? Не знайшлося жодної радикальної феміністки, яка б устала й заволала про те, що були порушені мої права, і що моє життя фактично приносилося в жертву в ім'я прав жінок.

Пані та панове, у мене не було б церебрального паралічу, якщо б я не пережила все це. Тому, коли я чую огидний аргумент, що аборти мають бути тільки тому, що новонароджена дитина буде інвалідом, – жах наповнює моє серце.

Пані та панове, є речі, яких ви зможете навчитися тільки за допомогою більш слабких. Коли знищуєте слабких, програєте саме ви. Господь подбає про слабких, але саме ви будете страждати вічно. І яка зарозумілість, яка неймовірна зарозумілість у тому, що сильні повинні пригнічувати слабких, повинні визначати, кому жити, а кому помирати. Яка в цьому зарозумілість? Хіба ви не розумієте, що не можете змусити своє серце битися? Хіба ви не розумієте, що вся сила, якою ви володієте, – не ваша? Це милість Господня підтримує вас, навіть якщо ви ненавидите Його.

...Отже, вони подивилися на мою дорогу Пенні й сказали: «З Джіанни ніколи нічого не вийде». Такі слова завжди обнадіюють! І вона вирішила не слухати їх, працювала зі мною три рази на день – і я почала тримати голову. Їй говорили: у Джіанни ніколи не буде того, не буде цього... Коротше кажучи, я стала ходити до трьох з половиною років із ходунками й фіксаторами на ногах... Я стою тут сьогодні з легкою кульгавістю, але без фіксаторів і ходунків. Іноді я падаю граціозно, а іноді зовсім не граціозно, залежно від ситуації. Але я вважаю все це славою Божою. Бачите, пані та панове, я слабкіша за багатьох із вас, але це і є моя проповідь. І яка це мала ціна за те, щоб мати можливість благовістити світу й давати надію.

Я думаю, у нашому неправильному світосприйнятті не збагнути, яким прекрасним може бути страждання. Я спеціально не шукаю страждання, але коли воно приходить, ми забуваємо, що все у владі Божій, і Бог може зробити прекрасними багато сумних речей.

...Я зустрічалася зі своєю біологічною матір'ю. Я пробачила своїй біологічній матері. Я християнка. Вона дуже надламана жінка. Вона прийшла на захід, який я проводила два роки тому, відразу після того, як він було оголошений, і сказала: «Здрастуйте, я ваша мати». Це був дуже важкий день. Так, я терпіла все, що вона говорила. Ви, напевно, вважаєте мене нерозумною, але я сиділа там і думала: «Я не належу тобі, я належу Христу. Я Його дівчинка, і я Його принцеса... Тому неважливо, що ти говориш у своєму гніві й надломленій безцільній люті, це не моє, і я не буду цього нести». Усе це я говорила сама собі...

Пані та панове, у вас є шанс.

На один момент, дуже коротко, я хочу звернутися до чоловіків у цій кімнаті й сказати щось, що ніколи не говориться.

Чоловіки, ви створені для величі. Ви створені для того, щоб піднятися й бути чоловіками. Ви створені захищати жінок і дітей, не сидіти склавши руки. Якщо ви знаєте, що вбивство – це злочин, невже нічого з цим не будете робити? Ви створені не для того, щоб використовувати жінок і залишати їх самих. Ви створені бути добрими, великими, милостивими й сильними для того, щоб стояти за щось. Чоловіки, послухайте мене, я надто втомилася робити вашу роботу.

Жінки, ви створені не для того, щоб вас використовували, ви не повинні сидіти склавши руки, не знаючи своєї ціни. Ви створені для того, щоб за вас боролися. Завжди.

Отже, настав ваш час. Якими людьми ви хочете бути? Я вважаю – надзвичайними, прекрасними. Я сподіваюся, чоловіки, що ви не вдарите в бруд обличчям.

Політикам, які мене слухають, і особливо чоловікам, я скажу таке: ви створені для величі – геть таку політику, яка тепер провадиться. Ви повинні захищати те, що правильно й добре.

Ця натхненна дівчинка встане перед вами і скаже: настав ваш момент.

Якими чоловіками ви хочете бути? Одержимими власної славою чи одержимими славою Божою? Настав час зайняти переможну позицію. Настав ваш час. Бог допоможе вам. Бог буде з вами. У вас є можливість прославити й вшанувати Бога.

Я закінчу ось чим. Деякі з вас, можливо, трішки роздратовані тим, що все, що я від вас хочу, – щоб ви говорили про Бога й про Ісуса. Але як я можу йти, накульгуючи, по цій землі – і не віддати все своє серце і розум, і душу, і силу Христу, Який дав мені життя. Тому, якщо ви вважаєте мене нерозумною – це ще один дорогоцінний камінь у моїй короні.

Мета мого життя тут – змусити Бога усміхнутися.

Сподіваюся, щось із сказаного мало сенс. Це йшло від щирого серця.

Хай береже вас Божа благодать!

ОБЕРЕЖНО - ОКУЛЬТИЗМ

Згодом, відновлюючи в пам'яті те, що відбулося, людина починає гадати, як же їй вдалося уникнути неминучої смерті? І тут на сцену виступає заповітний «оберег»: «Тільки він міг врятувати!..» Але до цього висновку людина вже була готова зарання, недаремно ж вона носила його з собою.

Велику, якщо не вирішальну роль у тому, що талісман допомагає, відіграє самонавіювання, але найчастіше випадковість. Той чоловік, про якого згадувалося вище, навіяв собі віру про силу певної дії, зробивши її тим самим містичною.

КАЖУТЬ, НЕ ПОВЕЗЕ, ЯКЩО...

Як би там не було, не варто серйозно ставитися до безлічі прикмет і марновірств і покладатися на них. Це негативна віра, тому що вона базується на страху, який тримає всі вчинки, дії, емоції, настрої під своїм жорстким контролем.

Я знаю чоловіка, перед машиною якого пробігла чорна кішка. Він різко загальмував, і в ту мить у нього вдарилася інша машина. Дійсно, нещастя трапилося, дійсно через чорну кішку, точніше, через те, що в це нещастя повірили. Чи згадайте оповідання Аверченка, в якому жінка, загубивши в річці обручку, змусила свого чоловіка пірнати й шукати її, щоб не трапилося великого горя. Обручки так і не знайшли, а горе трапилося — чоловік тої жінки помер від переохолодження.

У Біблії Бог звертається до людини: «Дивися: я сьогодні дав перед тобою життя та добро, і смерть та зло. Бо я сьогодні наказую тобі любити Господа, Бога свого, ходити Його дорогами, та додержувати заповіді Його, і постанови Його, і закона Його, щоб ти жив, і розмножився, і поблагословить тебе Господь, Бог твій, у Краї, куди ти входиш на насліддя. А якщо серце твоє відвернеться, і не будеш ти слухатися, і даси себе звести, і станеш вклонятися іншим богам, і будеш їм служити, я сьогодні представив вам, що конче погинете ви, недовго житимете на цій землі, до якої ти переходиш Йордан, щоб увійти туди на оволодіння її. Сьогодні взяв я за свідків проти вас небо й землю, життя та смерть дав я перед вами, благословення та прокляття. І ти вибери життя, щоб жив ти та насіння твоє» (5 М. 30:15-19).

Усе просто. Нам зовсім не треба робити собі інших богів у вигляді талісманів, оберегів, прикмет і поклонятися їм, тому що це принесе лише прокляття. Краще слухатися Бога, Того, Який створив усесвіт, усіх нас, вірити тільки Йому, Його словам, покладатися лише на Його допомогу, і тільки тоді ми матимемо щасливе життя. Дотримуватись Божих заповідей — ось хороша прикмета для нас, а не дотримуватися, відповідно — погана.

А інакше страх стане фундаментом вашої віри. Пісок, солом'яна основа. Не варто будувати свого життя на гнилих колодах упередження та марновірства. Треба поставити в основу своєї віри могутню опору, без обрядів та ритуалів, завдяки якій за спиною здіймаються крила. Ця основа — віра в Бога, Його сила. Не треба зважати на порожні чутки, байки, упередження, прикмети, якими зазвичай живиться натовп. Не треба казати і робити щось, тому що так каже і робить більшість. Хай наша віра стане позитивною, зі знаком плюс!

ДІТИ ДЯКУЮТЬ МІСІОНЕРУ ЗА УРОКИ БІБЛІЇ

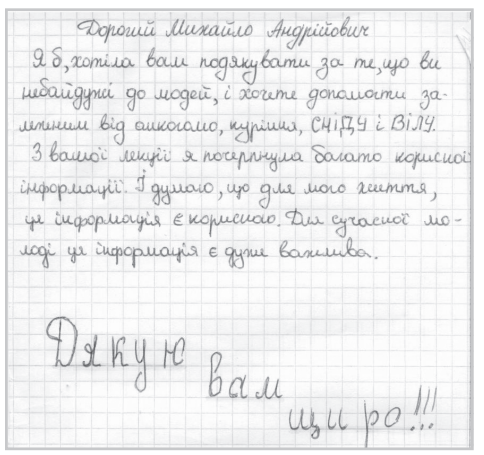

Ми вже писали про незвичайну людину — місіонера «Голосу надії» Михайла Кучинського, який у свої 70 активно служить Господу й людям і не збирається зупинятися (див. «Голос надії» за вересень 2011 р.)

Закінчивши у свій час курси ACET, Михайло Андрійович провів просвітницьку зустріч на своєму підприємстві, а потім вирішив іти в школи. Програма ACET — як світської установи — не дозволяє проповідувати про Бога. Проте коли він прийшов за дозволом у Відділ сім'ї, молоді та спорту при Перемишлянській райдержадміністрації, то заввідділу, ревний католик, сказав: «А ти проповідуй Слово Боже!» Так йому відкрився вільний вхід у школи.

Михайла Андрійовича полюбили учні та вчителі за його відкритість та небайдужість до долі молодих людей. Зрештою, він був залучений до мобільної групи райдержадміністрації, у яку входить лікар-гінеколог, санстанція, міліція, інші служби та лектор від ACET. Завдяки цьому місіонер побував у більшості шкіл району, набув багато друзів серед учителів, налагодив з ними добрі стосунки.

До цього дня він працює, доносить Божі істини до молодих людей і — отримує від них подячні листи. До вашої уваги уривки з учнівських відгуків.

«Сьогодні я почула дуже цікаву лекцію, яку провів Михайло Андрійович, він дуже добра людина й учитель. Мене дуже вразила розповідь про хворих на СНІД. Я зрозуміла, що багато людей винні перед Богом, і не хочу бути в їхньому числі. Дуже б хотіла, щоб таких людей, як Михайло Андрійович, було більше. Щиро дякую Вам!»

«Прослухавши Вашу лекцію, я почерпнула дуже важливу інформацію. Ви говорите про речі, які батьки часто не насмілюються розповідати своїм дітям. Сьогодні далеко не всі молоді люди беруть шлюб чистими, більшість не вважає статеві стосунки до шлюбу чимось поганим. Я багато чого усвідомила. Щиро дякую Вам за щирість і відвертість».

«Михайло Андрійович розповів нам про негативний вплив алкоголю, тютюну та наркотиків. Усе було чітко, зрозуміло та ясно. Мені запам'яталися рядки з Біблії, які він згадав — що потрібно любити один одного, зокрема батьків, щоб нам було добре й довго прожити на землі. Видно, що ця людина любить Бога й цінує своє життя. Дякую за його небайдужість».

ЗАПИТАННЯ - ВІДПОВІДЬ

НЕНАЖЕРСТВО

Рубрику веде
Василь ПОПУДНИК

ЗАПИТАННЯ: Поясніть, будь ласка, слово «ненажерство» в широкому значенні. Євангелія від Луки, 21:34. «Уважайте ж на себе, щоб ваші серця не обтяжувалися ненажерством та п'янством, і життєвими клопотами, і щоб день той на вас не прийшов несподівано».

Світлана І.,
с.Борова, Рівненська область.

Для того, щоб правильно зрозуміти те чи інше слово або вираз, записаний на сторінках Священного Писання, його завжди потрібно розглядати не тільки в контексті певного вірша, але й розділу, книги, та навіть усієї Біблії. Отож, потрібно чітко визначити, де це слово вжито і яке його значення в конкретному епізоді.

Слово «ненажерство» вжив Ісус у цьому уривку: «Уважайте ж на себе, щоб ваші серця не обтяжувалися ненажерством та п'янством, і життєвими клопотами, і щоб день той на вас не прийшов несподівано, немов сітка; бо він прийде на всіх, що живуть на поверхні всієї землі. Тож пильнуйте, і кожного часу моліться, щоб змогли ви уникнути всього того, що має відбутись, та стати перед Сином Людським!» (Лк.21:34-36).

З контексту чітко видно, що Ісус говорив про останні часи перед Своїм Другим приходом, попереджаючи Своїх послідовників, щоб вони були готові, коли Він прийде, зустріти Його. Господь конкретно вказав на три речі, які можуть перешкодити християнам останнього часу бути готовими. А саме на 1) ненажерство; 2) п'янство; 3) життєві клопоти.

Коли з п'янством та життєвими клопотами все зрозуміло, то незрозумілим є те, чому Ісус прирівняв «ненажерство» до «пияцтва» та «життєвих клопотів». Воно ж не згадується в переліку гріхів на сторінках тих чи інших новозавітних книг (наприклад: Рим.1:29-32; 1Кор.6:9-10; Гал.5:19-21 і т.д.).

Отож, що саме можна вважати ненажерством?

Чи можна вважати ненажерством, коли людина смачно поїла чи, скажімо, багато з'їла улюбленої страви, чи послухалася і з'їла все, до чого її припрошували щирі господарі. Чи, для прикладу, згадаймо українське християнське весілля, де зазвичай столи заставлені різними стравами, які протягом весілля ще й доносять, або ж коли готуємося до свят чи прийому гостей і ставимо багато на стіл? Чи все це є ненежарством, і чи саме це Ісус мав на увазі? Якщо так, то нас можна назвати порушниками Господнього застереження, адже це реалії нашого сьогодення.

А з іншого боку, яка межа в їжі? 20 ложок – це норма, а 21 ложка – це вже ненажерство? Чи 10 вареників – це норма, а 11 – уже порушення? Чи коли з'їли перше та друге, а десерт – уже надмір? Чи не виглядає це абсурдно.

Комусь потрібно з'їсти більше, іншому – менше, одному подобається така їжа, іншому вона не до смаку. Хіба когось можна засуджувати за апетит та смакові уподобання?

Преподобний Авва Дорофей (VI ст.) у «Душекорисних повчаннях» поділяв гріх обжерливості на дві складові: на гастрімаргію (дослівно з гр. – черевобісовщина) – прагнення людини просто наповнити свій шлунок, не особливо зважаючи на смак їжі; та на лемаргію (дослівно з гр. – горлобісовщина) – прагнення людини до насолоди від споживання смачної їжі, отримання задоволення від смакових відчуттів.

Якщо згодитися з Дорофеєм та прирівняти насолоду від їжі до ненажерства, а ще пов'язати її з демонами, то так далеко можна зайти. Ми не можемо відкинути те, що їжа створена і для насолоди, і є одним із земних блаженств, а не тільки служить для того, щоб не померти. Екклезіяст написав: «Нема ліпшого земній людині над те, щоб їсти та пити, і щоб душа її бачила добре із труду свого. Та й оце все, я бачив, воно з руки Бога! Бо хто буде їсти, і хто споживати спроможе без Нього?» (Ек.2:24-25). Зрозуміло, що для віруючої людини є щось і вище, однак християнин – ще не ангел, а земна людина, і якщо приймає їжу як благословення від Бога, то хіба погано, якщо він ним користується? За що його осуджувати? Також Писання стверджує: «Праведний їсть, скільки схоче душа, живіт же безбожників завсіди брак відчуває» (Пр.13:25). Отож, неправильно притримуватися аскетизму, який увійшов у християнство із язичництва, де християни доходили до різних абсурдних крайнощів. Боже Слово пропонує здоровий баланс.

Звичайно ж, над споживанням їжі має бути розумний контроль. Від їжі залежить наше життя, здоров'я та фізична міцність, а недоїдання може негативно вплинути на те все. Так само й переїдання може зашкодити здоров'ю.

Не будемо перераховувати різні хвороби та негативні наслідки переїдання. Щодо цього можна знайти багато інформації чи проконсультуватися з лікарем. Нам, як християнам, потрібно слідкувати за своїм здоров'ям, а також за своїм тілом, яке є храмом Святого Духа (див. 1Кор.6:19), та пильнувати, щоб «догодження тілу не обертати на пожадливість!» (Рим.13:14).

Ми повинні погодитися з тим, що коли йде мова про ненажерство – це не означає додаткову миску супу, морозиво або шоколад. «Ненажерство» – це система, яка губить як тих, хто потрапляє до неї, так і тих, хто поруч неї. А «ненажера», згідно з самим словом, – той, хто не може наїстися, кому всього мало й мало.

Сутність християнства завжди полягала не в земному тимчасовому житті, а в прагненні до життя вічного. Істинні християни дбають не про те, як найкраще прожити «тут», а як «тут» можна послужити так, щоб надбати «там». Істинне християнство пов'язане з жертовністю, що значить обмежити себе, а те, що міг використати на свою користь, віддати своєму ближньому.

Що можна сказати про того християнина, який, маючи достаток, дозволяє собі витрачати багато грошей на їжу і не помічає ближнього, який голодує? Якщо християнин не хоче бути в пості, не хоче себе в чомусь обмежити, а натомість купує всіляку вишукану їжу та делікатеси, віддає багато часу на приготування їжі, то чи не належить він до категорії тих людей, про яких писав Павло в Посланні до филип'ян: «Багато бо хто, що про них я вам часто казав, а тепер говорю навіть плачучи, поводяться, як вороги хреста Христового. Їхній кінець то загибіль, шлунок їхній бог, а слава в їхньому соромі… Вони думають тільки про земне!» (Фил.3:18-19). Якщо християнин думає тільки про себе, говорить тільки про земне, видно його тільки в земній роботі, майже все витрачає тільки для тіла, то кому служить така людина? Хто є її богом?

Ми знаємо біблійну історію про багача та Лазаря. Багач «щоденно розкішно бенкетував», їв досхочу, натомість Лазар «бажав годуватися кришками, що зо столу багатого падали». У цьому і є суть ненажерства, коли один має те, що треба й не треба, натомість інший немає необхідного. Хіба багач не міг поділитися з Лазарем? Якщо й не посадити до столу, то хоч дати нормально поїсти. Наскільки в такому разі змінилося б життя убогого. На жаль, це ми бачимо й сьогодні: одні дозволяють собі хтозна що, без чого можна обійтися, а інші не мають необхідного.

Отже, ненажерство – це не просто переїдання, а земне життя для тілесних задоволень. Люди живуть для своїх утіх, ідуть на поводку своїх пожадливостей, роблять всіляке безчинство, вони як п'яні, що не орієнтуються в реаліях та законах людського життя. Матеріальні розкоші ведуть до безглуздих, спотворених насолод. Коли людина в скруті, вона тягнеться до необхідного; коли ж має понад необхідне, тоді прагне задовольнити вже не потребу, а пожадливість.

У наш час усе спрямоване на те, щоб людина могла мати більше, краще, щоб їй було зручніше, комфортніше, вигадуються всілякі задоволення та насолоди. Але щоб це мати, потрібно за нього клопотатися, – і вже немає часу для іншого. Це як вир, який втягує людину щораз глибше і глибше. І якщо в такому стані її застане Христос, то вона буде не готовою до зустрічі з Ним. І хіба не це мав на увазі Господь, коли застерігав: «…Щоб день той на вас не прийшов несподівано, немов сітка».

Це попередження Ісуса Христа для нас є дуже актуальним.

СВЯТКОВА ПОЕЗІЯ

Трійця

Зійди, пролийся, Дух Святий,
На Церкву Божу.
Хай, як в садку, зростають в ній,
Плоди хороші.

Хай благодать живе у ній,
Любов і милість,
Щоби на поклик, Боже, Твій
Женці з'явились.

Даруй, щоби усі завжди
Нас розуміли,
Від зайвих слів нас захисти,
Дай слову сили.

Над світом перемогу дай,
Підтримай, Боже,
І будуть Твої діти хай
На Тебе схожі.

Дорога наша поросла
Уся терниною,
Дай, Боже, нам у світі зла
Іти невпинно!

Щоб шлях розумний і прямий
Привів туди, де Ти,
Струсили порох з ніг земний
Ми коло брам святих.

Ірина Колошина,
переклад Г.Кондратенко.

Де Божий Дух

Де Божий Дух – там тіло здоровіше,
Людину Божий Дух животворить.
Нема аварій, Бог життя продовжив,
І радість в серці піснею дзвенить.

Де Божий Дух – панують мир і спокій,
Виходить із людини доброта,
Красивими стають для неї роки,
Бо бачить Спаса – Господа Христа.

Господній Дух людину огортає,
До вічного життя в Раю веде.
І щастя більшого людина не зазнає
Ніде.

Михайло Михайлюк.

Святому Духу

О мій Господь —
Премудрий Дух Святий!
Хто виміряв Твою небесну силу
І глибину Твоєї доброти,
Ціну дарів, що Ти несеш на крилах?
Як Лікаря незвільнених сердець,
Як Матір нерозумної дитини —
Тебе послав на землю Бог-Отець,
Щоб до Едему Ти вернув людину.
В її душі Ти зводиш вічний Храм,
Як Ной ковчег, ладнаєш брус до бруса
Новій людині, щоб молилась там
З Тобою разом у ім'я Ісуса.
Єлеєм Неба, ніжністю долонь
Знімаєш біль і думи невеселі,
Запалюєш живильний Свій вогонь
В людському серці — у пісках пустелі.
І там розводиш Свій квітучий сад,
І сієш в ньому дивні, пишні квіти,
І вчиш уста співать на Божий лад,
Навчаєш серце Господа любити.
Стає людина так дитям Твоїм:
Несе у серці помисли із неба,
Як ті, дванадцять, що ходили з Ним.
А кращого — не буде.
І не треба.

Юрій Монда.

Ісус воскреслий

Ісус воскреслий, гора Оливна,
Любимі учні, довкіл краса…
Вже наближалась хвилина дивна —
Піти на хмарі у небеса.
І Він піднявся. Небесні брами
Повідчинялись Царю царів,
Щоб наші храми, сердечні храми,
Наповнив подих Його дарів.
Чекають учні, росте напруга.
У місті свято, врочиста мить.
Надходить ера Святого Духа,
Щоб, запалавши, завжди горіть.
І — шум раптово, мов сильний вітер,
В очах надія, в серцях любов.
Чекають Духа Господні діти —
За мить священну пролита кров.
А далі — сяйво, немов вогненне,
Затріпотіло, та не пекло.
Народ побачив щось незбагненне,
Те, що чекали, таки зійшло.
Вогнем любові в сердечнім храмі,
Вогнем священним на вівтарі —
З небес утіха злилась дарами,
Як обітниця Цяря царів.
Небесний Отче, Ти Свого Сина
Послав на землю — і Він нас спас,
А потім Духа Ти дав людині,
Щоби сирітство минуло нас.
Щось більше дати вже неможливо,
І ближче стати ніхто не зміг.
Життя з достатком, таке щасливе,
Тобі, Ісусе, кладу до ніг.

Володимир Сад.

Перші промені сонця

Перші промені сонця цілують росу,
Кришталеву, з відбитком блакиті.
Я тоді у молитві подяку несу
За народжений ранок, за ніжну красу
І за те, що живу на цім світі,

Що із серця мойого зникає печаль
(Так від сонця зникають тумани).
Дух любові свою прикладає печать,
Й веселіше горить мого серця свіча,
Серце вільне від зла та омани.

Кожен ранок новий – це дарунок Христа
І оновлена милість Господня.
Починаємо день, як з нового листка,
Молитвами наповнені чисті уста:
Слава Богу, що маєм «сьогодні».

Володимир Сад.

О Дух Святий

О Дух Святий, палай в душі незгасно,
Щоб не було життя – як чорний дим,
Щоб іскри із Твого багаття вчасно
Упали в душі рідним і чужим.
О Дух Святий, вогню науки й втіхи,
Лиш в полум'ї Твоїм усього суть.
Впади ж на ті солом'янії стріхи,
Де страх, гординя й сумніви живуть.
Впади, спали усе, що непотрібне.
Впади, зігрій, що інеєм взялось,
Щоб, як Христос у день останній йтиме,
Жаліти й плакати не довелось.
О Дух Святий, палай в душі бурхливо,
Щоб підступу не мало жодне зло,
Щоб кожне слово полум'ям пашіло,
Щоб кожне діло жертвою було.
Аби на цім шляху життя земного
Ні хвилі надаремно не згубить,
Дай у горнилі полум'я святого,
Немов офіра Господу, згоріть!

Василь Мартинюк.

ДОБРА ОСНОВА

У будинку Іллєнків незвично тихо. Молодші діти возяться з конструктором, двоє старших дівчаток готують вечерю. Десятирічний Марко щойно зробив уроки й тепер задумливо дивиться у вікно. Він переживає – мама пішла в школу на батьківські збори. Що скаже їй учителька? Нарешті прийшла мама, і в будинку всі пожвавилися.

– Ну, які успіхи в Марка? – вийшла зі своєї кімнати бабуся.

– Погані, – відповіла мама й утомлено сіла на диван.

Марко насторожено подивився на неї і опустив очі. Він здогадався, про що зараз буде розповідати мама.

– У тебе, Марку, з української мови двійка за чверть. Я навіть не допускала, що ти можеш так розлінитися.

Марко бачив, що мама дуже засмучена. Її блакитні очі стали вологими й блискучими.

– Це не по-християнськи, Марку, – каже вона. – Слово Боже вчить нас будь-яку роботу робити акуратно й добре, як для Господа. Навчання – це твоя робота, а ти ставишся до неї недбало.

– Я думаю, що добре вчитися – зовсім не обов'язково, – заперечив Марко – Це ж не робота й не служіння в церкві. Просто уроки якісь. Та й взагалі, навіщо все це потрібно? Може, мені ніколи не знадобиться те, що ми вчимо в школі. Читати й писати я вмію, а решта мені не потрібно!

– Ти помиляєшся, Марку, – зупинила його мама. – У тебе зараз формується характер, ти повинен формувати різні навички, знання. Як зараз ти привчиш себе виконувати свої обов'язки, так будеш ставитися до будь-якої справи й коли виростеш. Недбалість і лінь – це вади, від яких потрібно позбавлятися. Для тебе найголовніше – добре вчитися, бути сумлінним і старанним. Ти ж не знаєш, що тобі знадобиться в житті!

– Як ти думаєш, Марку, чому твій тато так багато знає? – приєдналася до розмови бабуся.

– Тому що він дорослий.

– Не всі дорослі мають такі знання. Твій тато добре вчився в школі – і тому може відповісти на всі наші питання.

Марко багато знав з татового дитинства. Тато якось розповідав йому, що спочатку він погано вчився, а коли перейшов у четвертий клас, то став старатися – і в його щоденнику з'явилися четвірки й п'ятірки. Тато ще говорив, що здібності до навчання в нього були, тільки він дуже лінувався.

– Тато нам розповідав, що в нього теж були двійки, – знайшов відмовку Марко.

– Такого я щось не пригадую! – не погодилася бабуся. – Звичайно, двійки він отримував іноді, але щоб за чверть – не пам'ятаю...

– Марку, а чому ти не договорюєш? – повернулася до нього мама. – Ти ж знаєш, що тато потім виправився – і закінчив загальноосвітню школу добре. Пам'ятаєш, він тобі говорив, що лінь – це гріх?

Марко кивнув, але по його обличчю було видно, що він не сприймає цієї розмови всерйоз. Заняття в школі здавалися йому нічого не значущими й непотрібними.

– Своїм недбалим ставленням до навчання ти даєш невіруючим привід зневажати Бога й погано відгукуватися про християн, – сумно сказала мама. – Сьогодні мені було дуже соромно перед вчителькою й перед батьками. Вони мають право говорити, що ви ростете ледачими, що вас нікому виховувати, тому що батько часто не буває вдома. Уяви себе на моєму місці! Приємно чути таке?

Марко вже не посміхався. Він задумливо дивився перед себе, зосереджено зсунувши брови. Тато в Марка був благовісником. Він часто їздив по різних містах і проповідував Євангелію людям, організовував церкви. Марку дуже не хотілося, щоб через нього говорили погано про тата з мамою. Адже насправді його батьки хороші й добрі!

– Якщо я не справлятимуся з вами, татові потрібно буде частіше залишатися вдома, – серйозно казала мама. – А може, доведеться навіть залишити на час служіння. – Вона трохи помовчала. – Ми з татом постійно молимося за вас, щоб ви щиро любили Господа й могли трудитися на ниві Божій. А якщо ти не хочеш вчитися, то трохи підростеш – і не захочеш ходити на зібрання, потім не читатимеш Слова Божого й не молитимешся...

– Ні, цього не буде, – рішуче заперечив Марко й недовірливо подивився на матір.

– Добре, якщо так, – погодилася вона. – Я теж хочу, щоб ви всі служили Богу. Але запам'ятай, що невірний в малому ніколи не буде вірним у великому. Зараз твоя робота – добре вчитися, бути слухняним, більше читати Біблію, запам'ятовувати прочитане. Ти ж знаєш мого брата, дядька Юру. Він не завжди був таким, як зараз. У дитинстві він і на зібрання ходив, і вірші розповідав, і співав. А як підріс, то став думати, що він уже досить розумний і йому не обов'язково слухати дорослих. Навіщо йому вчитися, навіщо ходити на зібрання? Йому це не потрібно, він і так непогано буде жити. І ось тепер він живе по-мирські...

Мама знала, що Марко мріє бути проповідником, як тато, тому запитала його:

– Як ти думаєш, люди охоче будуть слухати проповідника, який читає, спотикаючись на кожному слові?

Марко розсміявся:

– Таких проповідників не буває.

– А в тебе з української двійка, хіба ти зможеш виразно читати?

Марко зітхнув. Він зовсім не думав, що школа й служіння Богові так тісно пов'язані.

– Ти прочитай в Біблії про книжника Ездру, – порадила мама. – Він читав людям закон Божий виразно, тобто голосно й правильно, без помилок.

Що міг сказати Марко на виправдання? Він слухав мовчки й потім ще довго розмірковував над тим, що казала мама.

«Ні, я не хочу бути невіруючим, – думав Марко. – І щоб тато через мене залишив служіння – теж не хочу...»

Перед вечірньою молитвою Марко попросив у мами пробачення й сказав:

– Я хочу добре вчитися, але в мене, напевно, не вийде...

– Молися, синку, і Господь буде допомагати тобі, – заохочувала його мама. – Бог дав тобі здібності, найголовніше – не лінуйся!

І Марко старався. У його щоденнику незабаром замість двійок стали з'являтися четвірки й п'ятірки.

Завдання №1

ІМЕНА ДУХА СВЯТОГО

Прочитай вказані місця й запиши в клітинках імена Духа Святого. У кружечках ти прочитаєш, хто з пророків у своїй книзі так характеризує Духа Святого: *«... Дух Господній – Дух мудрості й розуму, Дух поради й лицарства, Дух пізнання та страху Господнього».*

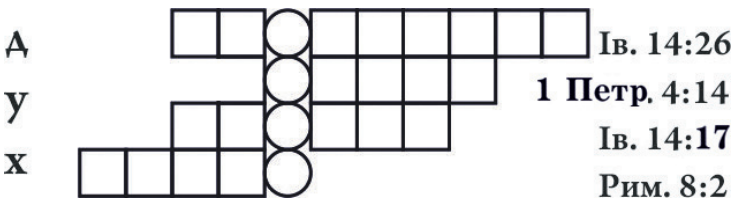

Завдання №2

ВСТАВ ПРОПУЩЕНЕ СЛОВО

Святий Дух – це божественна особистість. Протягом історії всесвіту та історії людства Святе Письмо відкриває, що Дух був активний у праці. Ці вислови саме про Його роботу.

1. Посилаєш Ти ..... Свого – і вони творяться, і Ти відновляєш обличчя землі (Пс.103:30).

2. Своїм Духом Він небо ..... (Йова 26:13).

3. Та ви приймете ..... , як Дух Святий злине на вас (Дії 1:8).

4. І дам вам нове серце, і нового ..... дам у ваше нутро, і викину камінне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті (Єзекіїля 36:26).

5. Бо всі, хто водиться Духом Божим, вони ..... Божі (Рим. 7:14).

Завдання №3

Прочитайте вказані місця і виберіть символи Духа Святого: ***Мт. 3:16, Мт. 25, Ів.3:8, Мт. 3:11, Еф.5:26.***

камінь вода гора квітка книга вогонь олива мед молоко хмара вітер гроза ягня голуб лев

Біблійна географія

У День П'ятидесятниці на учнів зійшов Дух Святий. Вони стали промовляти різними мовами. У той день у Єрусалимі зібралося багато людей із багатьох куточків світу, які слухали учнів і розуміли їхню мову. Ці люди були з Каппадокії, Фрігії, Памфілії, Кірени. Що ж це за країни?

Каппадокія – найбільша римська провінція Малої Азії. На півночі вона межувала з Понтом і Галатією. Її столицею була Кесарія. Населення сірійського походження.

Фрігія була розміщена високо в горах в середині Малої Азії. Ця римська провінція була багата хлібом і вином та відома хорошою худобою. У Біблії згадуються такі її міста – Лаодикія, Колоси.

Памфілія – приморська провінція Риму на південному березі Малої Азії. Являє собою вузьку смужку землі між Кілікією на сході і Лікією на заході. Населення займалося в основному мореходством. У Пергії – столиці Памфілії – благовістили Павло й Варнава.

Понт – країна на північному сході Малої Азії на побережжі Чорного моря. Це батьківщина Акіли – співробітника апостола Павла (Дії18:2).

Кірена – провінція в Північній Африці на захід від Єгипту. Її столиця – Кіренея. Одним із кіренейських євреїв був Симон, який ніс хрест Ісуса. Багато жителів столиці стали християнами.

ПОЕЗІЯ

ДАЙ МЕНІ, БОЖЕ, ДУХА ЛЮБОВІ

Дай мені, Боже, Духа любові!
Непереможний буду з Тобою,
Стану на чатах Слова Твойого,
Від легковажності, погляду злого…
Хай воно в темряві душ наших світить,
Хай воно буде, як світло для світу,
Хай воно кличе людей до спокути, —
Як же без Нього нам жити й бути?
Дай мені, Боже, Духа, що в Тебе,
Щоби душа моя прагнула неба,
Щоб від гріха вона вільною стала,
В вірі до Тебе щоденно зростала
І не томилася в темряві ночі…
Дай мені Духа Святого, мій Отче!
Сергій Рачинець.

О ДУХ СВЯТИЙ

О Дух Святий! Ти — Всемогутній!
Щасливий, хто в Тобі живе!
У душах, вірою присутній,
Ти твориш прагнення нове!
Над кожним серцем Ти працюєш!
Звіщаєш правди благодать…
То дотиком Судді торкаєш,
Щоб спокій серед бурі дать.

То ніжно-ніжно обнімаєш…
Кайдани падають тоді!
Як добре, що усе Ти знаєш,
І не залишиш у біді!

Охоплюєш красою неба,
Зовеш у вічність знов і знов…
Мій друже, чуєш? Це для тебе
Бог Духа дав — Свою Любов!

ДУХ СВЯТИЙ НА ЦЕРКВІ ОПОЧИВ

Дух Святий на Церкві опочив
У Великий день п'ятдесятий.
Кожне серце світлом осінив,
Сили дав про Господа звіщати.

І простим рибалкам завдяки
Світ полонений Христовим вченням.
Слава Богу, що через віки
Ми сьогодні в Церкві та спасенні!
Хай же Дух Господній, як колись,
Сповнить силою усіх присутніх.
Вір, душе, надійся і молись.
Вічний Бог такий же Всемогутній!
Лідія Гапонюк.

ПИЙТЕ

Із Твоєї п'ю руки
Життєдайну чисту воду,
Буду краплею ріки,
Буду корисним народу.

А питво усім Твоє –
Хто його лиш забажає…
І щасливий той стає,
Навіть ближніх пригощає.

Пийте з Божої руки.
Всі беріть – і роздавайте,
Станьте краплею ріки…
Сина Божого стрічайте.
Михайло Михайлюк.

НАСКІЛЬКИ МІЦНИЙ ТВІЙ ЦВІТ?

Дмитро ДОВБУШ

Прокинувся я дуже здивованим. Напередодні ввечері ледве дійшов додому через гострий біль в нозі – потягнув сухожилля. Врешті, на ногу не те що не міг стати – вона боліла, навіть коли до неї не торкався. Уночі я кілька разів прокидався від болю. Втратив усяку надію потрапити на роботу.

Так от вранці я не повірив – нога була здорова! Біль зник. Якби не легке тепло в суглобі, я подумав би, що це все мені просто наснилося.

Я подивився на годинник – шоста година. Хоча й лягав о першій, спати зовсім не хотілося. Не можу передати, як я обожнюю такі ранки – коли на вулиці ще ані душі, місто ще не почало шуміти моторами машин… І я можу бути наодинці зі своїм Батьком. Правда, так рано прокинутися для мене дуже непросто.

Я живу в старому місті – прямо під мурами древнього замку. Неподалік – парк імені Лесі Українки. Тому це й містом не назвеш – усюди зелень, цвітуть сади…

Це таке благословення – просто ходити серед цієї краси – тільки я і Творець. І найбільше мені не хочеться, щоб хтось увірвався в цю тишу!

Уночі пройшов дощ, і вишні не змогли втримати свого цвіту. Зелені трави посивіли… Одним словом, з'явилося кілька ідей для нових віршів… Я подивився на яблуні – хм, вони стояли пишні та прекрасні. Вони зберегли свій цвіт. На їхньому фоні вишні здавалися обідраними жебрачками.

Раптом я відчув знайомий добрий голос, який пронизував серце наскрізь теплом і любов'ю. Так говорить тільки Він! «Наскільки міцний твій цвіт?» Зізнаюся, це просте запитання, що дісталося глибини мого духа, змусило мене ридати від його сили й істини. Не знаю, скільки збігло часу, з'явилися люди, проїхав сміттєвоз… Я сидів на сходах у сквері, й мої очі блищали від щастя. Хіба є ще щось, для чого варто було б жити й померти?

А ще, я бачив, як джміль п'є росу…

Для чого це я?.. Скажу чесно: не знаю, чому все так склалося – дивно й прекрасно. Я навіть не просив Господа про зцілення, чесно кажучи… Мабуть, це і є дружба, коли просити не потрібно… Батько сам знає про все. Друг приходить тоді, коли він потрібен. Він – Прекрасний і Дивний! Не можу про це писати без сліз…

Не знаю, чому я прокинувся о шостій, хоча до будильника була ще ці-і-і-ла година.

Але це так схоже на Його почерк…

Господи, цей цвіт, який я маю у Твоїй любові. Цвіт юності, чистоти. Цвіт молодої сили й натхнення. Хай він буде міцним! Хай переживе грози й стане плодами добра для людей.

Тільки Ти даєш справжню силу і міць. Ти – життєдайний сік, яким живиться кожна пелюстка. Ти – гарант того, що в кінці життєвих гроз хтось побачить не оббите віття, а квітучу крону. Мій цвіт настільки міцний, наскільки глибоко моє коріння в Тобі!

Я так би хотів завтра продовжити цю розмову. І вже знаю, що відповім на запитання:

«Наскільки міцний твій цвіт?»

Київська богословська семінарія «Благодать та істина»

оголошує набір студентів на 2012/2013 навчальні роки і пропонує наступні навчальні програми:

Стаціонарні програми

Бакалавр богослов'я

Програма розрахована на 3 роки навчання. Найбільша увага приділяється вивченню систематичного богослов'я, історії церкви, гомілетики, англійської, грецької і давньоєврейської мов, а також реалізації набутих знань в богослужіннях, молитовних і євангелізаційних зібраннях, в індивідуальних євангелізаціях. На навчання приймаються члени євангельських церков, які мають повну середню освіту (11 класів).

Магістр богослов'я

Програма розрахована на 2 роки навчання. Обов'язковою умовою для вступу на цю програму є наявність богословської освіти (не нижче рівня «бакалавр») або вищої світської освіти. Перевага надається тим, хто має досвід практичного служіння і бажає зв'язати своє життя з християнською освітою або поглибити свої знання для більш ефективного служіння в церкві.

Вчитель-місіонер

Студенти навчаються в Семінарії по програмі «бакалавр богослов'я» і паралельно здобувають педагогічну освіту в Національному університеті «Острозька Академія» або в інших університетах України на очно-заочній формі навчання (три сесії в рік). Для студентів, які зобов'язуються працювати не менше 3 років вчителями, передбачена спонсорська підтримка в розмірі 50% оплати за навчання для тих, хто навчається на контрактній основі.

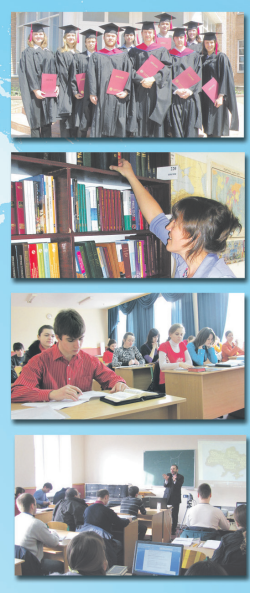

Очно-заочні програми

Бакалавр служіння спеціалізація душеопікування

Програма розрахована на 3 роки навчання (кожного року по 6 п'ятиденних сесій). Серед предметів спеціалізації викладаються наступні:«Консультування», «Праця з алко-і наркозалежними», «Праця в місцях позбавлення волі», «Праця з дітьми, позбавлених батьківської опіки» та інші

Магістр служіння спеціалізація душеопікування

Програма розрахована на 2 роки навчання (всього 12 п'ятиденних сесій). Умови вступу такі ж, як і на програму «магістр богослов'я».

Лікар-місіонер

Програма складається з двох частин:

1. Очно-заочна програма «Християнський служитель» (спеціалізація «місіонер»)

Розрахована на 3 роки і складається з 2 п'ятиденних сесій і 50 субот (по 7 годин занять). Ця програма реалізується на базі нашої Семінарії безкоштовно.

2. Стаціонарна програма «молодший лікар»

Розрахована на 3 роки.

Реалізується на базі Київського медичного коледжу імені П.І.Гаврося. Для вступу до медичного коледжу необхідно мати повну середню освіту (11 класів) і сертифікати незалежного тестування з біології та української мови не нижче 124 балів. Після закінчення навчання в коледжі випускники отримують диплом молодшого лікаря державного зразка. Для студентів, які зобов'язуються пропрацювати не менше 3 років фельдшерами, передбачається спонсорська підтримка в розмірі 50% оплати за навчання в коледжі і проживання в гуртожитку для тих, хто навчається на контрактній основі.

Студенти, які навчаються за програмами «бакалавр служіння» і «магістр служіння», забезпечуються гуртожитком і трьохразовим харчуванням на час сесій, а також вносять добровільні пожертвування за кожну сесію в розмірі 150 грн.

За більш детальною інформацією телефонуйте:
тел.(044) 411-15-88, 467 89-11, моб.: 063 124 10 92
skype: gt-seminary, e-mail: seminary@tut.ua
або на сайті семінарії www.gtseminary.kiev.ua

Кросворд

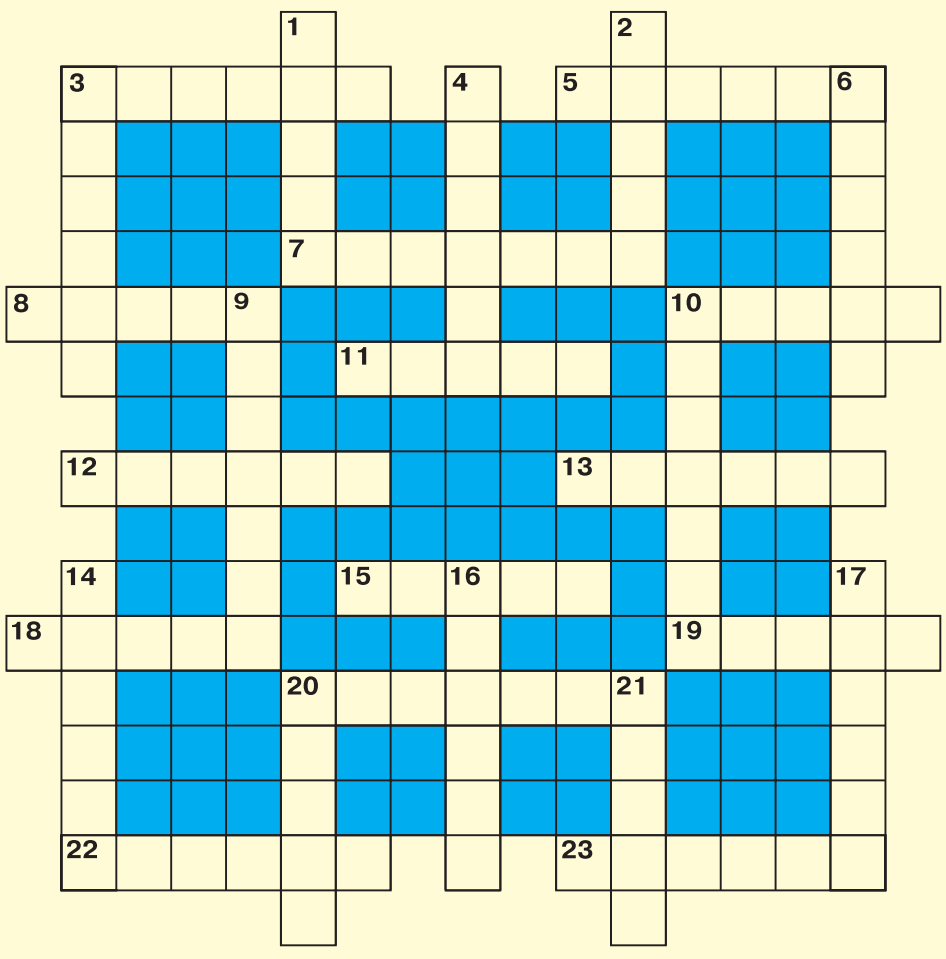

По горизонталі: 3. День спокою в євреїв. **5.** Суддя Ізраїля. **7.** Мати Маріам. **8.** Суд Божий над землею в часи Ноя. **10.** Місто в Самарії, де була криниця Якова. **11.** Річка в Дамаску. **12.** Перший день тижня. **13.** Грошова одиниця в стародавній Греції. **15.** Батько чоловіка пророчиці Хулди. **18.** З якого дерева був зроблений ковчег? **19.** Батько Єровоама, царя Ізраїля. **20.** Хвороба Наамана. **22.** Єдина річка в Палестині. **23.** Учень Христа, брат Симона Петра.

По вертикалі: 1.Внук Соломона, син Рехавама. **2.**Четвертий син Нахора. **3.**Син Якова, брат Діни. **4.**Дочка Бетуїла, сестра Лавана. **6.**Гора, до якої пристав ковчег. **9.**В його домі жив Йосип. **10.**Місто на Кіпрі, у якому жив Павло з Варнавою. **14.**Він вивів євреїв із Єгипту. **16.**Бур`ян, який схожий на пшеницю. **17.**Євангеліст. **20.**Місто, де жили Лія та Рахіль. **21.**Відоме культурне місто в давнину.

Відповіді на кросворд, розміщений у № 4 (квітень), 2012 р.

По горизонталі: 3.Керіт. 7.Еммаус. 8.Сілоам. 9.Лахмі. 10.Єфрем. 11.Салим. 12.Амоса. 13.Ламех. 15.Сирія. 17.Пашхур. 18.Кос. 19.Хеврон. 20.Калев. 21.Рифат. 24.Хрест. 26.Овеча. 27.Еліма. 28.Єліям. 29.Андрій. 30.Пергія. 31.Маной.

По вертикалі: 1.Амрафел. 2.Пурім. 4.Рахіль. 5.Міцпа. 6.Манасія. 14.Хорив. 15.Сіхар. 16.Лот. 20.Каршена. 22.Тимофій. 23.Легіон. 25.Товій. 27.Естер.

Голос надії

Газета друкується на добровільні пожертви і розповсюджується безкоштовно

Пожертви на газету надсилайте: «Християнська місія «Голос надії» р/р № 26003055430080 в Приватбанку м. Луцька МФО №303440, код 13359754 або на адресу місії поштовим переказом з поміткою: «На газету»

Редакція не завжди поділяє думки авторів матеріалів, що друкуються

Надіслані матеріали не рецензуються і назад не повертаються

При передруку матеріалів посилання на газету «ГОЛОС НАДІЇ» обов'язкове

Засновники: *місія «ГОЛОС НАДІЇ», обласна Пресвітерська рада церков ХВЄП Волині.*

Тираж: *10000 примірників*

Реєстраційний номер: *ВЛ 030 від 10 березня 1994 р.*

Виходить щомісяця

Редактор:
Юрій ТРОЦЬ

Адреса:
вул. Вороніхіна, 14а
м. Луцьк, Україна, 43020
Телефон: *0332-78-80-82;*
0332-25-44-06
Факс: *0332-78-97-98*
E-mail: *golosnadiyi@gmail.com*
www.voice.lutsk.ua

Віддруковано на видавництві "А–прінт", вул. Текстильна, 28, м. Тернопіль тел.: 52 27 37, e–mail: office@a–print.com.ua Зам. №234